

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, [http:// www.kp.org.pl](http://www.kp.org.pl)

Świebodzin, 22 października 2012 r.

Centrum UNEP/GRID-Warszawa
ul. Sobieszyńska 8, 00-764 Warszawa
oraz
Karkonoski Park Narodowy

W związku z projektem Planu Zadań Ochronnych dla obszaru Natura 2000 Karkonosze PLH020006, uprzejmie proszę o rozważenie następujących uwag i wniosków:

1. Co do zasady, PZO sporządza się dla całego obszaru Natura 2000. Wyłączenie fragmentów obszaru Natura 2000 z zakresu PZO jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy ochrona takiego terenu jest już zaplanowana w sposób uwzględniający zakres PZO, np. w innym planie. Teren Karkonoskiego Parku Narodowego można by wyłączyć z zakresu PZO tylko wówczas, gdyby jego ochrona, także w zakresie PZO, była zaplanowana w planie ochrony parku. **Konsultowanie projektu PZO wymaga przynajmniej równoczesnego udostępnienia do konsultacji projektu planu ochrony parku narodowego.**
2. Planowanie ochrony obszaru Natura 2000, jest sekwencją logicznego wnioskowania, wymagającego:
 - a) określenia, co chce się chronić – w tym przypadku określenia gatunków i siedlisk będących przedmiotami ochrony,
 - b) rozpoznania stanu wiedzy i niewiedzy o występowaniu przedmiotów ochrony w obszarze; brak wyczerpującego rozpoznania ich występowania nie wyklucza planowania lecz sprawia, że zapisy planistyczne będą wówczas mieć charakter procedur postępowania, a nie zadań przywiązanych do konkretnych płątów siedlisk i stanowisk gatunków,
 - c) oceny stanu zasobów gatunków i siedlisk w obszarze (nie oceny stanu każdego płątu!)
 - d) rozpoznania zagrożeń dla przedmiotów ochrony – przy czym powinny być to zagrożenia dotyczące przedmiotów ochrony w skali obszaru; tylko niektóre z nich (nie wszystkie!) mogą być powiązane z konkretnymi płątami siedlisk i stanowiskami gatunków
 - e) określenia celów ochrony, dotyczących przedmiotów ochrony w obszarze (a nie płątów i stanowisk),

- f) zaplanowania działań i ustaleń służących osiągnięciu tych celów, przy czym tylko niektóre z tych działań mogą być przypisane do konkretnych płatów siedlisk i stanowisk gatunków.

Tymczasem, zastosowany schemat planowania z zastosowaniem tzw. Platformy Informacyjno-Komunikacyjnej, oparty jest na algorytmie wymuszającym przypisanie zagrożeń, celów i działań tylko i wyłącznie do zainwentaryzowanych i skartowanych stanowisk gatunków i siedlisk. Podejście takie nie odpowiada wymogom sztuki planowania ochrony przyrody. **Wygenerowany projekt planu jest zupełnie nieczytelny, jest bowiem chaotycznym wykazem chaotycznie adresowanych zapisów, co uniemożliwia prześledzenie logiki wnioskowania planistycznego, a tym samym uniemożliwia rzeczowe konsultacje.**

Wnioskujemy o rezygnację ze stosowania Platformy Informacyjno-Komunikacyjnej, której algorytm jest szkodliwy dla procesu planowania – i o sporządzenie planu w tradycyjnej formie, z wyraźnym wyeksponowaniem logiki wnioskowania planistycznego.

3. Decyzja, które gatunki są przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000 musi uwzględniać ich status i potrzeby ochrony w całym obszarze Natura 2000 – a nie tylko w części „poza Karkonoskim Parkiem Narodowym”. W odpowiednich miejscach dokumentacji PZO należy umieścić informację o siedliskach i gatunkach występujących w obszarze, ale tylko w KPN, podając że nie występują na terenie objętym planem (por. zastrzeżenia w pkt 1). Niedopuszczalne, bo niezgodne z prawdą, są stwierdzenia, że „Na obszarze Natura 2000 PLH020006 Karkonosze przedmiotami ochrony nie są gatunki roślin i ich siedliska”.
4. Według przedstawionego materiału, plany urządzenia lasu są dopiero „w trakcie analizy”, a tymczasem jako działanie ochronne dla płatów leśnych siedlisk przyrodniczych zaplanowano już „*Utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania - gospodarowanie zgodnie z Planem Urządzenia Lasu*”. **Jeżeli Autorzy dopiero te plany analizują, to skąd wiedzą już, że gospodarowanie zgodnie z nimi jest właściwym rozwiązaniem?!**
5. Plan zadań ochronnych, jako akt prawa miejscowego, zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej, w ogóle nie może odwoływać się do dokumentów zatwierdzanych decyzją administracyjną, np. do planu urządzenia lasu. Plan ten przecież zmieni się w trakcie obowiązywania PZO – ustalenie „*gospodarowanie zgodnie z Planem Urządzenia Lasu*” jest więc niedopuszczalne, gdyż byłoby niejednoznaczne.
6. Co do leśnych siedlisk przyrodniczych, postulujemy:
- żyzne buczyny (9130), jaworzyny (9180), świerczyny bagienne (91D0), grądy (9170), łęgi (91E0) a także bory górnoeregłowe (9410) – całkowicie wyłączyć z użytkowania rębego i przedrębego; w bieżącym planie urządzenia lasu odstąpić od wykonania zapisanych wskazówek, a w przyszłym planie – pozostawić bez wskazówek gospodarczych,
 - spośród kwaśnych buczyn (9110) i pozostałej części borów świerkowych (9410) wydzielić powierzchnie do pozostawienia bez zabiegów, na pozostałej części arealu tych siedlisk prowadzić gospodarkę zapewniającą pozostawianie przy cięciach rębnych kęp stanowiących nie mniej niż 7-10% drzewostanu, porostawianych następnie do naturalnej śmierci drzew; dbać też o odtworzenie zasobów martwego drewna do poziomu ok. 20m³/ha, przez konsekwentne pozostawianie drzew martwych i zamierających (a już na pewno powinno dotyczyć to martwych i zamierających drzew liściastych).

7. Na murawach bliźniczkowych (6230) działaniem obligatoryjnym powinien być wypas, a nie „utrzymanie gospodarki kośno-pastwiskowej”.

Dalsze uwagi prześlemy po przedstawieniu projektu planu w formie czytelnej i nadającej się do konsultacji (patrz uwaga nr 2).

z poważaniem